

N I I . P O O C

DE VTOMHIS MATHELISSIAS
improbo artifice constructa fuerit. n̄ solum deformi
tatis uerum etia et ruine dampna patitur. ita scrip
turaru series si auiro in docto pmtula uerbositate
ordinata fuerit. n̄ euenisti tantu sermonis facundia.
sed etia ab intellectus corrumpit altitudine. Quod ego
iohannes indigni diaconus. seruus sci ianuarii. mul
tu deuitatus. tibi me sepius roganti frat achanasi.
rusticitatis obstaculu opponeba. Sed dum michi
crebris imp̄cibus illud apticiu ingereres. caritas omnia
uincit. tandē aliquando assensu p̄bui. ut p̄pt deuo
tionē quā te erga sc̄issimū dī famulū nicholaum
ap̄gentorib⁹ habere gaudebas. natiuitatē et uitā.
atq; miracula quę p̄ eum dñs gessit. latinis explicare
miraculis atq; sermonib⁹. Verum quia scio me pene
liberalissimos magistros inefficacis ēē sermonis. idō
deprecor qui huius operis studio lectores accesserint.
ut n̄ facillimā prumpant inelamationē. et me in
doctū meq; iudicare inertem incipiant. Dent rogo
ueniā etatis. dent & nature. Et enim quantum p̄cur
rens lustrū. natura fragilior. plus discere qm̄ scribere
aliquid appetebat. Sane ortus sci huius & uitā. ex iude
quā methodius patriarchia argolico stilo cuidā pri
micerio teodoro nomine se roganti deo ē p̄secutus.
summam. breuitatē studium carpere. Cetera quoq;
miracula ei⁹. ex aliis doctorib⁹ sumētes. magis sensū
quā uerba p̄tulimus. Sicuti forte displice hec n̄rā
breuis narratio. mittim⁹ eum ad grecorū falerata
commēta. q̄ tanto largius deo dixerunt. quanto illi
et ingerere & in sermone congruunt. Excessum ū
eius qualiter scto obierit. idō n̄ scripsimus. q̄a n̄sqm̄

141
nāuda. dicere bonū ēē tenacit̄ seruare. Nūqd
enī diues ille cui successerat regio. & n̄ inuenie
bat ubi poneret fruct̄ suos. 7 se cōsiliū inuenisse
gaudebat destruendi ueteres apothecas. 7 cōstru
endi nouas ampliores. ut impleret eas. 7 dicere
anime sue. anima habes multa bona. in mutui
tēpus. letare. iocundare. sariare. Nūqd g̃ diues
iste aliena querebat. fruct̄ suos colligere dis
ponebat. ubi poneret cōsulebat. n̄ de cuiq; uici
ni agris. n̄ limite p̄turbato. n̄ spoliato paupere.
n̄ circūuente simplice. tantūmodo de suis colli
gendis cogitabat. Audite qd audierit. Qui tena
cit̄ seruabat sua. & hinc intelligite qd expectent.
qui rapiunt aliena. Cū g̃ se prudentissimum
cōsiliū inuenisse arbitraret̄ de apothecis ueterib;
angustis dicendis. & ampliorib; nouis edificandi
7 omib; suis fructib; colligendis. 7 recedendis. non
alienis cōcupiscendis. atq; rapiendis. ait illi d̄s.
Stulte ubi tibi sapiens uideris. ibi stulte. stulte
inqd in hac nocte repetunt ate animā tuā. hec
que p̄parasti. cui erunt. Si seruaueris tua n̄
erunt. si erogaueris tua erūt. Quid inqd repo
nis. qd relictur̄ es. Ecce increpat̄ ē stultus.
male recondens. Si stultus ē qui recondidit sua
uos inuenite nom̄ ei. qui tollit aliena. Si sordi
dus ē recēditor suoz. ulcerosus ē raptor alienoz.
S. n̄ qualis ille ulcerosus qui iacebat ante ianuā
diuitis. & cui canes lingebant ulcera. Ille enim
ulcerosus erat in corpore. n̄ raptor in corde.